

บทความวิจัย

เรื่อง วรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง จักรพรรดิที่โลกสี่ม

โดย

นางสาว รัฐญา อาจิณาจารย์

รหัสนักศึกษา 05520503

เสนอ

รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ เลี่ยมประวัตติ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ
สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

ชื่อเรื่อง : วรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง จักรพรรดิที่โลกลิ้ม

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวรัฐญา อาจิณาจารย์ รหัสนักศึกษา ๐๕๕๒๐๕๐๓

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ

ปีการศึกษา : ๒๕๕๕

คำสำคัญ : วรรณกรรมแปลเกาหลี วรรณกรรมเกาหลี จักรพรรดิที่โลกลิ้ม

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาวรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง “จักรพรรดิที่โลกลิ้ม” เขียนโดย ลีมุนยอล ที่ได้รับการแปลมาจากพงศาวดาร โบราณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วรรณกรรมเรื่อง “จักรพรรดิที่โลกลิ้ม” ในด้านองค์ประกอบวรรณกรรมได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก แลกทวิธิการประพันธ์ และเพื่อศึกษาคุณค่าที่ได้รับจากวรรณกรรมเรื่อง “จักรพรรดิที่โลกลิ้ม” แบ่งเป็น ๕ ด้านได้แก่ คุณค่าด้านปรัชญาชีวิต คุณค่าด้านสำนึกอารมณ์ คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ และคุณค่าด้านวัฒนธรรม

ผลการศึกษาพบว่าวรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง “จักรพรรดิที่โลกลิ้ม” โครงเรื่องคือ เด็กชายคนหนึ่ง ที่เชื่อว่าได้รับประกาศิตสวรรค์ให้เป็นกษัตริย์ และมีความเพียรพยายามที่จะเป็นให้ได้ แก่นเรื่องคือ ความพากเพียร อดทนต่ออุปสรรคต่างๆอย่าไม่ย่อท้อ และมีมิตรภาพ ตัวละครแบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ น้อยลักษณะนิสัย และมากลักษณะนิสัย ฉาก คือ สถานที่ที่ตัวละครเดินทางไปทำกิจกรรมต่างๆ ผู้วิจัยเลือกมาวิเคราะห์ ๔ ฉากด้วยกัน คือ ฉากริมบ่อน้ำ ฉากสงคราม ฉากโรงเตี๊ยม และฉากถือคางจ้ง การดำเนินเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องตามปฏิทินมีการบอกเวลาอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ผลการศึกษาคุณค่าที่ได้รับ แบ่งเป็น ๕ ประการ ได้แก่ คุณค่าด้านปรัชญาชีวิต ความกตัญญู ปรัชญาสอนใจ คุณค่าด้านสำนึกอารมณ์ ความรักและความเศร้า คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ เหตุการณ์สำคัญในช่วงปลายโชซอน และคุณค่าด้านวัฒนธรรม ด้านครอบครัวที่ต้องมีความกตัญญู

บทนำ

วรรณกรรมคือสิ่งที่สามารถถ่ายทอดสภาพต่างๆในสังคมได้ ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์ วัฒนธรรม ในสังคม สะท้อนปัญหาต่างๆ บอกเล่าเหตุการณ์สำคัญต่างๆ หรือแม้แต่การบันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ที่ถูกถ่ายทอดผ่านตัวละครและคำบรรยาย เนื้อเรื่องนั้นอาจเกิดขึ้นกับตัวผู้ประพันธ์โดยตรงหรือจากการเก็บข้อมูล และสามารถแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงทางสังคมได้ดี

การดำเนินเรื่องแบบวรรณกรรมนั้นทำให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรู้สึกลับแต่กลับซึมซับความรู้สึกของเหตุการณ์นั้นๆ ได้ง่ายขึ้น อีกทั้งวรรณกรรมนั้นยังเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ดี ยกตัวอย่างเช่น คนในสมัยก่อนไม่สามารถวิพากวิจารณ์ที่มีอำนาจมากกว่าตนได้ จึงอาศัยวรรณกรรมเป็นตัวแทนเพื่อบอกเล่าระบายความในใจผ่านตัวหนังสือ

วรรณกรรมแปลก็เป็นวรรณกรรมอีกชนิดหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะวรรณกรรมแปลนั้น มักจะเป็นวรรณกรรมที่เขียนขึ้นโดยชาวต่างชาติ แต่ได้รับการแปลจากนักแปลหนังสือที่พยายามถ่ายทอดเนื้อหาให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด ตามที่ สมพร มั่นตระกูล (2520:20) กล่าวว่า วรรณกรรมแปล คืองานเขียนที่ผู้เขียนนำเรื่องราวจากภาษาหนึ่งมาถ่ายทอดเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยรักษาเนื้อหาหรือใจความให้ใกล้เคียงกับภาษาเดิมมากที่สุด

การได้อ่านวรรณกรรมแปลนั้น นอกจากจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างแล้ว ยังสามารถทำให้มองเห็นถึงภาพสะท้อนทางสังคม แนวคิด โลกทัศน์ที่หลากหลาย และนำเรื่องราวเหล่านั้นมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิต มีนักวิชาการด้านการแปลอีกท่านหนึ่งได้ให้ความหมายของวรรณกรรมแปลไว้ว่า วรรณกรรมแปลหรือการแปล เป็นดั่งสะพานที่เชื่อมผู้อ่านและนักเขียนในประเทศเข้ากับสังคมนอกประเทศ การที่คนในสังคมได้อ่านและเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ ย่อมหมายถึงการเปิดโลกทัศน์และเข้าใจต่อชีวิตและโลกในมุมใหม่ๆซึ่งนำไปสู่การต่อยอดทางความคิดสร้างสรรค์ หรือการสร้างความเข้าใจกันในระดับของประชาคมโลก (ชัยพร อินทวิศาล 2519:57) ความหมายดังกล่าวได้เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง “จักรพรรดิที่โลกกลม” เล่มนี้ แต่งโดย ลิมุนยอล แปลโดย จีอินลี เพราะวรรณกรรมเรื่อง

นี้ได้มีการบันทึกเกี่ยวกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ การเมืองการปกครอง และวิถีชีวิตของชาวเกาหลี ในสมัยปลายราชวงศ์โชซอน

ประวัตินักเขียน นายลีมุนยอล เกิดปี ค.ศ.1948 ที่กรุงโซล จบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยโซล คณะครุศาสตร์ เริ่มเข้าสู่วงการนักเขียนครั้งแรกในปี ค.ศ.1979 มีผลงานที่มีชื่อเสียงหลายเรื่อง หนึ่งในนั้นคือ สามก๊ก เขาเป็นนักเขียนที่ได้รับความนิยมมากคนหนึ่งในเกาหลี ผลงานของเขาถูกนำไปแปลเป็นภาษาอื่น ๆ มากมาย เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน สเปน เป็นต้น

“จักรพรรดิที่โลกลืม” เป็นเรื่องเล่าของนักเขียนที่มีชื่อว่า ลีมุนยอล ประจำนิตยสารฉบับหนึ่ง เขาได้รับมอบหมายจากบรรณาธิการให้ไปหาข้อมูลเพื่อเขียนข่าวเกี่ยวกับคติความเชื่อของชาวเกาหลีโบราณที่ภูเขาเคโรยง เขาจำเป็นต้องเดินทางไปยังภูเขาเคโรยง ซึ่งในอดีตถือเป็นศูนย์กลางของลัทธิทรงเจ้า แต่ปัจจุบันคืออุทยานท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และธรรมชาติยอดนิยมของประเทศเกาหลีใต้

วรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง “จักรพรรดิที่โลกลืม” ไม่เพียงแต่จะให้ความเพลิดเพลินในการอ่านแล้ว ยังให้แง่คิดในการดำรงชีวิต ความเชื่อ ความศรัทธา และความดี แม้ว่าจะถูกมองว่าไร้สาระแต่ก็เป็นเรื่องที่น่าชื่นชมและนำไปเป็นแบบอย่าง จักรพรรดิผู้ที่มีความเพียรพยายาม สร้างประเทศไม่ใช่เพื่อตนเอง แต่เพื่อความสุขของประชาชนชาวเกาหลีทุกคน วรรณกรรมเล่มนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาวรรณกรรมเรื่องนี้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง จักรพรรดิที่โลกลิ้ม

ในบทนี้ผู้ศึกษาจะแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายแปลเกาหลีเรื่อง จักรพรรดิที่โลกลิ้ม ประกอบด้วย โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก และกลวิธีการประพันธ์ ดังต่อไปนี้

เนื้อเรื่องย่อ

เป็นเรื่องราวของชายคนหนึ่งที่เขาเชื่อว่าเป็นจักรพรรดิปกครองประเทศเกาหลีสืบต่อจากราชวงศ์ที่สูญสิ้นอำนาจไป เหตุเกิดขึ้นเมื่อบิดาของเขา(ในที่นี้ของเรียกว่า จักรพรรดิ)ที่เป็นชาวบ้านในหมู่บ้านหัวหินขาว แห่งภูเขาเคโยรงบังเอิญไปพบกระจกโบราณที่สลักคำทำนายไว้ว่า “สกุลนี้จะล้ม สกุลจงจะรุ่งเรือง หากคนที่ได้กระจกบานนี้ไปไม่ใช่คนสกุลจง จะพบแต่หายนะใหญ่หลวง” ด้วยเหตุนี้ทำให้บิดาของจักรพรรดิเกิดความเชื่อมั่นว่าบุตรของตนที่อยู่ในครรภ์ภรรยาจะต้องเป็นกษัตริย์อันยิ่งใหญ่สักวันหนึ่ง มีนางบอกอีกมากมายให้แน่ใจว่าเขาจะต้องเติบโตเป็นจักรพรรดิ เช่น ในระหว่างที่มารดาของจักรพรรดิพระองค์กำลังซักผ้าอยู่นั้นก็มีนักบวชเร่ร่อนมาทักว่าจักรพรรดิที่อยู่ในครรภ์คือผู้ประเสริฐล้ำ และในวันที่จักรพรรดิถือกำเนิด เกิดเมฆหมอกปกคลุม ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อจักรพรรดิอายุครบ 7 เดือน ถูกเสื่อตะปบหน้าฝาก เกิดแผลเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีความหมายว่ากษัตริย์ ดังนั้นก็ทำให้ชาวบ้านเกิดความศรัทธาในตัวจักรพรรดิ และบิดาของพระองค์ก็เลี้ยงดูจักรพรรดิอย่างดี จักรพรรดิเติบโตเป็นเด็กชายที่ฉลาด สามารถอ่านหนังสือต่างๆ ได้อย่างแตกฉาน ทั้งๆที่ยังเป็นเด็ก บิดาของจักรพรรดิก็สนับสนุนจัดหาอาจารย์และนักปราชญ์เร่ร่อนสำนักต่างๆ ที่มีความรู้มาอบรมจักรพรรดิ

เมื่อเติบโตขึ้นจักรพรรดิก็ปฏิบัติตนเป็นกษัตริย์ที่ทรงคุณค่าของชาวบ้านหัวหินขาว แต่งานกับหญิงสาวที่บิดาหามาให้เหมาะสม อีกทั้งจักรพรรดิก็พยายามปกป้องและพยายามกอบกู้เอกราชเกาหลีที่ถูกชาวญี่ปุ่นยึดครองไป แม้การสู้รบจะพ่ายแพ้ เสียคนในหมู่บ้านไป อีกทั้งยังต้องลดศักดิ์ศรีตนลงเพื่อรับโทษ ทำให้หลงมัวเมาสุราอยู่เกือบปีแต่จักรพรรดิก็ไม่ยอมแพ้ ออกเดินทางท่องโลกกว้าง โดยกล่าวว่า ถ้าไม่ออกไปแสวงหาความรู้จากตะวันตกจะเอาชะตาชีวิตอย่างไร แม้บิดาของจักรพรรดิจะห้ามปรามเพราะเป็นห่วงแต่พอได้ยินคำพูดนั้นก็ยอมให้ไปหลังจากออกไปเผชิญโลก พบทั้งสิ่งโหดร้าย พบทั้งเทคโนโลยีใหม่ๆ ระหว่างทางจักรพรรดิได้พบมิตรสหายที่จะช่วยสร้างประเทศ

มากมาย เมื่อจักรพรรดิเสด็จกลับบ้าน ก็พยายามรวบรวมกำลังพลออกไปแสวงหาประเทศที่กว้างขวางขึ้น ในแอมแมนจูเรียแต่ยังคงไม่ลืมนึกว่าหัวหินขาวคือราชธานีจึงมิได้ละทิ้ง ขอฝากหัวหินขาวไว้กับบิดาและแม่ หลังการเดินทางอันยาวนานและพบกับพวกโจรป่าในแถบจีนก็ทำให้จักรพรรดิได้แนวร่วมเพิ่มขึ้น เพราะความดีของจักรพรรดินั้นเองทำให้ผู้คนต่างเลื่อมใส และเดินทางไปยังแมนจูเรียสถาปนาประเทศที่น็อกคาจิง และปกครอง โดยมีสนมเอกไปผู้เลอโฉมและเฉลียวฉลาดอีกคนเคียงข้าง ถือว่าเป็นยุครุ่งเรืองของจักรพรรดิที่อายุ 50 ปีแล้ว หลังจากนั้นครอบครัวของจักรพรรดิที่หัวหินขาวก็เดินทางมายังน็อกคาจิงและสถาปนาประเทศขึ้นชื่อว่าประเทศ ‘นัม โซซอน’ แม้จะต้องต่อสู้กับระบบคอมมิวนิสต์ที่ลัทธิโหมเอามงกุฎราชกุมารไปไป เป็นฝ่ายตน แต่ถึงอย่างไรก็ตามจักรพรรดิก็ไม่อาจละเลยหน้าที่ของกษัตริย์ได้ หลังจากที่รบกับญี่ปุ่นจนชนะ ซึ่งจริงๆ แล้วฝ่ายญี่ปุ่นเข้าใจว่ากองทัพของจักรพรรดิคือกองทัพรัสเซียจึงยกธงขาว ยอมแพ้ อีกทั้งด้วยความสามารถของสหายของจักรพรรดิทำให้ชาวบ้านและตัวพระองค์ปลอดภัย

จักรพรรดิตัดสินใจกลับไปยังบ้านเกิดที่หมู่บ้านหัวหินขาว ซึ่งถือว่าเป็นดินแดนบ้านเกิดและกลับไปหาประชาชนดั้งเดิมของตน แต่ระหว่างทางมีเหตุการณ์มากมาย ที่สะเทือนใจคือสนมเอกผู้เป็นที่รักโดนกระสุนของรัสเซียเสียชีวิต จักรพรรดิเศร้าสร้อยแต่ต้องเดินทางต่อไป อีกทั้งสหายรักกลับมาทอক্তিโดยบอกว่าไม่เชื่อว่าจักรพรรดิจะสามารถปกครองเกาหลีได้ และเตือนให้จักรพรรดิต้องเข้าใจโลกสมัยใหม่มากขึ้น เมื่ออพยพกลับไปยังหมู่บ้านหัวหินขาว ทุกๆ อย่างก็เปลี่ยนไป ความเชื่อในประกาศิตสวรรค์แทบไม่มีเหลืออยู่ จักรพรรดิถูกมองว่าเป็นชายแก่เสียดกับกลุ่มคนชราอีกไม่กี่คนที่ค่อยๆ ล้มตายไปเพราะอายุขัย สุดท้ายจักรพรรดิก็ถูกหักหลังโดยสหายหน้าใหม่ และสิ้นพระชนม์เหลือไว้แต่แม่เหสีอียมยองและอุบลชั้นทหารรักที่อยู่เคียงข้างยามลมหายใจสุดท้ายหลุดลอย แต่คุณงามความดีที่พระองค์ทำให้ชาวบ้านหัวหินขาวนั้นงดงามล้ำค่าแม้จะไม่ได้ปกครองประเทศเกาหลีแต่พระองค์ก็มีความเชื่อในประกาศิตแห่งสวรรค์และหวังให้โลกนี้มีแต่ความสงบสุขตลอดไป

๑. โครงเรื่อง

โครงเรื่อง (Plot) คือเค้าโครงเรื่องที่นักประพันธ์กำหนดไว้ก่อนว่าจะเขียนเรื่องอย่างไร วรรณกรรมเรื่อง จักรพรรดิที่โลกล้ม เป็นเรื่องราวที่ถูกบันทึกไว้ในพงศาวดารเกาหลี ณ หุบเขาโคเรยง ผู้ที่เขียนพงศาวดารเรื่องนี้ไม่ได้ระบุไว้ อาจเป็นตำนานที่เล่าสืบต่อกันมาแลมีการจดบันทึก ผู้ประพันธ์ ซึ่งเป็นนักข่าว ได้นำเรื่องราวในตำนานที่ดั้งเดิมเป็นภาษาจีน มาแปลและเรียบเรียงข้อมูลใหม่เพื่อตีพิมพ์ เรื่องราวของจักรพรรดิที่น้อยคนนักที่จะรู้จัก และเพื่อให้ทราบว่าความเชื่อแม้ถูกมองว่าเป็นเรื่องไร้สาระ แต่ก็สามารถสร้างศรัทธาให้กับคนกลุ่มหนึ่งได้มากถึงเพียงนี้

เรื่องราวของนวนิยายเรื่องนี้ เป็นเรื่องของเด็กชายคนหนึ่งที่เขาเชื่อว่าจะได้รับประกาศิตสวรรค์ให้เป็นกษัตริย์องค์ต่อจากราชวงศ์สุดท้ายของโชซอน ถูกเลี้ยงดูโดยบิดามารดา เขาเลี้ยงดูมาอย่างดี และปลูกฝังให้มีคุณสมบัติของกษัตริย์อย่างเต็มเปี่ยมด้วยคุณงามความดี เมื่อเต็มใหญ่เขาออกเดินทางต่อสู้เพื่อชาวบ้านหัวหินขาวที่เป็นบ้านเกิด และฝืนว่าจะปกครองประเทศเกาหลีด้วยใจและความดีงามของเขานั่นเอง แม้จะถูกมองว่าเป็นคนบ้า แต่เขาก็ไม่ยอมแพ้ต่อคำต่อว่า แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถทำสำเร็จด้วยโลกสมัยใหม่ที่มีความเปลี่ยนแปลง และประเทศเกาหลีที่ถูกรุกรานจากหลายชาติ ทำให้ไม่มีความเป็นหนึ่งเดียว สุดท้ายเขาก็เสียชีวิตด้วยความแก่ชราในหมู่บ้านหัวหินขาว

๒. แก่นเรื่อง

สารัตถะหรือแก่นเรื่องคือ ทักษะของผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงธรรมชาติมนุษย์ ทักษะของผู้แต่งที่มองคุณแล้วนำมาแสดงให้เห็นประจักษ์แก่ผู้อ่าน โดยใช้เนื้อเรื่องเป็นตัวสื่อ สารแก่นเรื่องถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดของเรื่อง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องหาแก่นเรื่องให้ได้จึงจะเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดในวรรณคดี

แก่นเรื่องของนวนิยายแปลเรื่องจักรพรรดิที่โลกล้ม คือ ความมุ่งมั่นและพากเพียร มนุษย์ทุกคนย่อมมีความฝันหรือเป้าหมายในชีวิตและต่างก็ต้องพากเพียรทำความฝันของตนเองให้เป็นจริง แม้ว่าจะถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ไร้สาระสำหรับคนอื่น แต่ความฝันก็เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์ ให้เกิดแรงบันดาลใจมากมาย ต่อยอดความคิด และสามารถพัฒนาศักยภาพตนเอง และสิ่งต่างๆรอบข้างได้ ในเนื้อเรื่องแม้ว่าจักรพรรดิไม่สามารถทำให้ความฝันของตนเป็นจริงได้ แต่เขาก็ได้พยายามฝันฝ่า และ

สร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ผู้คนมากมาย ดีกว่าคนที่มีความฝันแต่ไม่ลงมือทำ ไม่มีการพัฒนาให้ความฝันเป็นจริงได้

๓.ตัวละคร

การวิเคราะห์ตัวละครของวรรณกรรมเรื่อง จักรพรรดิที่โลกลืม ผู้วิจัยแบ่งประเภทของตัวละครตามลักษณะนิสัยของตัวละคร คือ ตัวละครน้อยลักษณะ และตัวละครหลายลักษณะ

๑.ตัวละครน้อยลักษณะนิสัย ได้แก่ จักรพรรดิ บิดาของจักรพรรดิ อุบลชัน ชินคีจุก คุณหนูฉีก

๒.ตัวละครมากลักษณะนิสัย คิมควังกุก มาสุอา

ตัวละครน้อยลักษณะนิสัย

๑.) จักรพรรดิ เป็นตัวละครหลักมีสภาพเป็นว่าที่จักรพรรดิตามคำทำนายโบราณ มีลักษณะนิสัยอ่อนโยน มุ่งมั่น มีความพากเพียร สนใจศึกษาร่ำเรียนตั้งแต่ยังเด็ก เป็นคนดี ดังเช่นตอนต่อไปนี้

อุปนิสัยของจักรพรรดิโดดเด่นไม่แพ้สติปัญญาที่ปราดเปรื่อง จักรพรรดิยึดถือกฎและข้อปฏิบัติหลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีจิตใจเอื้อเฟื้อแผ่ต่อราษฎรทั้งหลาย ไม่ละเลยต่อความทุกข์กระทั่งสัตว์ชั้นต่ำไร้ค่า(หน้า๓๐)

๒.) บิดาของจักรพรรดิ หรืออีกชื่อหนึ่งคือจองชอซา มีลักษณะนิสัย ฉลาด มีไหวพริบ รักบุตรชายมาก ทะเยอทะยานเพื่อบุตรชาย ดังเช่นตอนต่อไปนี้

จองชอซาผู้เป็นบิดาของจักรพรรดิ สมัยยังหนุ่มเคยเป็นขุนนางที่นับแต่ถือว่าเป็นคนที่มีความสามารถสูงยิ่ง ชื่อเสียงจรจายไปทั่ว จากระดับล่างครอบครัวของข้าราชการ นางโคม จนถึงชนชั้นสูง อาทิ สาวลัทธิขงจื้อ ชาวพุทธ ยามคิดพิณก็ไพเราะราวกับขงจื้อชิ ยามจับพู่กันก็ราวกับไป๋น็อกกีว่าได้หากดื่มเหล้าเข้าไปสักหนึ่งมัลละก็ สามารถแต่งกวีนิพนธ์ประชันกับผู้และหนีไปได้ทีเดียว และยามอภิปรายการบริหารประเทศ สายตาของเขาเปล่งประกายราวกับดวงตาแหลมคมของขงเบ้งครั้งท่านายการพิชิตศึกมก๊ก(หน้า๓๔)

๓.) อุบลชัน เป็นทหารคนสนิทของจักรพรรดิ ที่มีความจงรักภักดี มีอุปนิสัยดี มุทะลุ ดังเช่น
ต่อไปนี้

อุบลชันเป็นเด็กรับใช้ในบ้านฮวงจินซา อายุมากกว่ากรพรรดิสองปีก่อนหน้านั้นเขาเป็นเด็ก
กำพร้าไร้ชื่อไร้สกุลร่อนเร่พเนจรไป แต่ฮวงจินซาเอาเด็กคนนี้มาเลี้ยงโดยตั้งชื่อว่ามันบก พอโตขึ้นก็ให้
เป็นคนรับใช้ ร่างกายใหญ่โตมีพลังกำลังมหาศาล ตอนอายุเพียงสิบสองปีก็แบกถุงข้าวขนาดสองซอม
ได้ อายุสิบห้าปียกแทนหินหน้าหลุมฝังศพได้ ซึ่งเป็นเรื่องน่าตกใจยิ่ง เพราะขนาดผู้ชายห้าคนยังยกขึ้น
ลำบาก(หน้า๖๐)

๔.) ซินทิจูก คือ ชายคนหนึ่งที่จักรพรรดิพบที่โรงเตี๊ยม ตอนที่เขากำลังเมาเหล้าและแต่เขียนษา
จุดธูปด้วยลายมือที่กั้นอันงามเลิศ จึงทำให้จักรพรรดิมีความสนใจในพื้นฐานความรู้ของเขา มีอุปนิสัย
ฉลาด มีความรู้ และคอยช่วยเหลือจักรพรรดิ ตอนเจอกันครั้งแรกเขามีอาการเมาสุราและท้อแท้ในชีวิต
ดังเช่นต่อไปนี้

“ข้าเป็นลูกชายในตระกูลดี ชื่อซินทิจูก เคยสอบผ่านเข้ารับราชการตั้งแต่วัยเยาว์ แม้จะมี
ความสามารถน้อยแต่ก็ภาคภูมิใจว่ามีความจงรักภักดีอย่างสูง รอวันที่ถูกใช้การใหญ่ในอนาคต แต่
สุดท้ายกลายเป็นราษฎรร่อนเร่ไร้ประเทศ แม้จะทราบว่าการแผ่นดินดำเนินคิดทาง แต่ไม่กล้าเสี่ยง
ชีวิตจึงความผิดของกษัตริย์ตรงๆ ข้ายังคงใช้ชีวิตราชการต่อไปราวกับนอน แล้วจะไม่ให้ข้าเสียใจ
ลึกซึ้งได้อย่างไร ได้แต่ปลอมประโลมความคับแค้นด้วยสุราจน ต้องแยกจากลูกเมีย สุดท้ายได้แต่
ประจบหญิงเจ้าของโรงเตี๊ยมในตลาด ตอนนี้อายุก็เสื่อมสูญ ร่างกายแก่ชรา ได้แต่รอวันตาย แต่ข้า
อยากรู้จริงๆว่าคุณชายมาปฏิบัติกับข้าแบบนี้เพื่ออะไรกัน”(หน้า๑๔๐)

๕.) คุณหนูน็อก คือภรรยาของจักรพรรดิเป็นลูกสาวของน็อกเคออิน คุณหนูน็อกเป็นไป แต่
มีความงดงามและเป็นคนดี เป็นคนที่จักรพรรดิรัก นางมีทั้งความงามและความรู้ ดังเช่นต่อไปนี้

ความงดงามของคุณหนูน็อกนั้น แม้แต่ฝ่ายศัตรูที่ชอบดูถูกจักรพรรดิก็ยังยอมรับ ในด้านความรู้
ถือว่าสูงกว่าระดับผู้หญิงแมนจู่ทุกๆ ไป โดยดูจากการสื่อสารด้วยการเขียนกับจักรพรรดิในภายหลัง ที่

น่าเสียดายคือเธอเป็นคนใบ้ สิ่งทีพอจะปลอบใจได้ก็คือเธอไม่ใช่คนหูหนวก ซึ่งต่างจากคนใบ้ปกติทั่วไป คุณหนูถือถือนี่คนเดียวที่ยังเหลืออยู่ที่ไร้ณา (หน้า๑๘๓)

ตัวละครมากลักษณะนิสัย

๑.) มาสุกอา คือหนึ่งในทหารคนสนิทของจักรพรรดิ จักรพรรดิโปรดมาสุกอามากและไว้ใจมาก อุปนิสัยของมาสุกอาเป็นคนเก่ง มีความสามารถ เป็นชายสืบแปดมงกุฎที่จักรพรรดิเคยพบเมื่อสามปีก่อน เขาได้หลอกลวงทรัพย์สินของจักรพรรดิไป หลังจากนั้นอีกสามปีทั้งคู่ก็ได้พบกัน โดยบังเอิญอีกครั้งที่สถานีรถไฟโซล หลังจากที่จักรพรรดิใช้วิธีการให้มาสุกอาปลอมเป็นพวก มาสุกอาที่มีความจงรักภักดี ดังเช่นตอนต่อไปนี้

ตอนที่มาสุกอาพบกับจักรพรรดิครั้งแรก

นักดื่มตุนคนนั้นแนะนำตัวเองว่าอัสวินดำ มีสกุลว่า “มา” และปฏิบัติต่อจักรพรรดิราวกับว่ารู้จักกันมานานนับสิบปี แม้เพิ่งจะเคยเจอหน้ากันก็ตาม เขาพาจักรพรรดิที่เขวชมกรุงโซล จักรพรรดิผู้ถูกใจกับการช่างเจรจาและความกระตือรือร้นของเขา ถูกลอยนินทาของขบวนการและสมบัติทุกอย่างที่มีอย่างไม่มีล้น และนั่นคือต้นเหตุ คืบที่ทั้งคู่ก๊วยกันอย่างสมภาคภูมิจนติดคืบในโรงเตี๊ยมก่อนเข้าอนก็ยังคงอยู่ แต่พอตื่นขึ้นมาตอนเช้า นักดื่มตุนคนนั้นก็หายตัวไปแล้ว แลมกระเป๋าสัมภาระรวมทั้งกระเป๋าสเงินที่เอวของจักรพรรดิก็พลอยหายไปด้วย(หน้า๑๐๕)

ตอนที่มาสุกอากลับใจหลังจากที่จักรพรรดิทำที่เปียไว้ชีวิตและแสดงความเมตตาต่อมาสุกอา

“ขอบคุณครับ ถ้ามีอะไรที่ฉันช่วยได้แม้สักน้อย ฉันจะพยายามเต็มที่ด้วยชีวิต”(หน้า๑๐๕)

๒.) คิมควังกุก คือทหารคนสนิทของจักรพรรดิ อุปนิสัยเป็นคนเก่ง มีความรู้ดี อายุน้อย ฉลาดแฉดินเป็นผู้ช่วยชีวิตและยกเป็นบุญคุณแก่จักรพรรดิ ในช่วงแรกก็ดูเหมือนว่าคิมควังกุกจะเข้าใจประกาศิตสวรรค์ แต่หลังจากนั้นเขาก็ได้ทอดทิ้งจักรพรรดิไปโดยให้เหตุผลว่าไม่สามารถอยู่กับเรื่องไร้สาระแบบนี้ได้อีกต่อไป

ในช่วงแรก ตอนที่น็อกแอดินส่งมาที่ดงจิ้ง

นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ที่จำกัเกิดขึ้นระหว่างปีอีลนุกและปีชินมี นั่นคือการปรากฏตัวของกิมควังกุก ผู้เปี่ยมเล่ห์กลยุทธ์ชั้นสูงสุดในพงศาวดาร กิมควังกุกถูกน็อกแอดินส่งมาที่ดงจิ้ง เขาถูกพบตัวอยู่แถวๆน็อกคางจ้งด้วยอาการเสียดีและบาดเจ็บเพราะถูกยิงในวันหนึ่งที่มีพายุหิมะของปีคยองโฮ น็อกแอดินได้ยินเสียงเพื่อของเขาที่รู้ว่า เป็นชาวโซซอน เขาขบถบุญคุณในการช่วยชีวิตกิมควังกุกแก่จักรพรรดิ และแนะนำให้จักรพรรดิใช้คนผู้นี้ให้เกิดประโยชน์ยามที่ต้องการ(หน้า๑๕๒)

ตอนที่กิมควังกุกตัดสินใจทอดทิ้งจักรพรรดิและขบวน ให้เหตุผลว่าไม่สามารถทำแบบนี้ต่อไปได้อีก

“ท่านผู้อาวุโสครับ หากผมทำได้ ผมก็อยากไปที่นั่นกับท่านเพื่อใช้ชีวิตที่เหลือด้วยจิตใจที่ปลอดโปร่งและความสบายกายสบายใจ แต่ผมล่วงรู้ในสิ่งที่ไร้สาระมากไปจึงจำเป็นต้องทำอะไรมากกว่านี้ ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ผมติดค้างกับท่านผู้อาวุโสไว้มากมาย แต่ก่อนจะได้เจอกับท่านผู้อาวุโสก็มีหนี้ติดค้างกับผู้อื่นมากกว่า จึงจำเป็นต้องชำระคืนให้เขาก่อน...”(หน้า๒๘๖)

๔. ฉาก

ฉาก เวลาและสถานที่ เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง ได้มากขึ้น และสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ เวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ที่สอดคล้องเข้ากันกับเนื้อเรื่อง

ฉากในเรื่องส่วนใหญ่เป็นฉากของป่าเขา หมู่บ้าน ตลาด สนามรบ เพราะในเนื้อเรื่องมีการออกเดินทางหาประสบการณ์ในช่วงแรกและการเผชิญหน้ากับกองโจรจากแมนจู ฉากหมู่บ้านนั้นก็มีการพอสมควร แต่ผู้ศึกษาจะเลือกศึกษาเฉพาะฉากที่น่าสนใจได้แก่ ฉากริมบ่อน้ำ ฉากสงคราม ฉากโรงเตี๊ยม และฉากน็อกคางจ้ง

๓.๑) ฉากริมบ่อน้ำ เป็นฉากในที่แม่ของจักรพรรดิได้พบกับพระมดขี้ บุคคลที่ต่ำกว่าจักรพรรดิคือบุคคลยิ่งใหญ่ ดังต่อไปนี้

วันนั้น มารดาของจักรพรรดิซึ่งกำลังตั้งครรถ์ออกมาซักผ้าอยู่ริมบ่อน้ำ แม้จะล่วงเข้าเดือนตุลาคมแล้ว แต่แดดตอนเที่ยงร้อนเปรี้ยว ระบุหนึ่งสวมจีวรขาดรุ่งริ่งเดินเข้ามาใกล้บ่อน้ำแล้วขอน้ำเย็นหนึ่งจอก มารดาผู้มีใจกุศลถวายน้ำเย็นใสให้จอกหนึ่งด้วยความเต็มใจ(หน้า๒๔)

๓.๒) ฉากในป่า ซึ่งเป็นฉากที่จักรพรรดิเผชิญหน้ากับกองกำลังญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก และต้องพบกับความพ่ายแพ้ ดังต่อไปนี้

แน่นอนว่าจักรพรรดิกับบังอรซึ่งที่อยู่บนยอดเขาไม่ได้นั่งดูดาบเอาแต่เฝ้ามองเหตุการณ์เฉยๆ เมื่อเห็นหน่วยจู่โจมถูกทำลายล้าง จักรพรรดิก็สั่งเคลื่อนทหารกองหลังที่อยู่บนสันเขาให้ไปเป็นกำลังเสริม แต่จักรพรรดิก็ได้ส่งสัญญาณส่วนฮวงจินซากับจงชอซาที่ทำหน้าที่ทัพที่มาเล่นๆว่าจะมาชื่นชมชัยชนะอันทรงเกียรติของจักรพรรดิ แต่พอเห็นกองหน้ากับกองกลางโดนถล่มและเทอย่างแทบไม่อยากจะเชื่อ เลยไม่มีใครใส่ใจสัญญาณของจักรพรรดิและหนีกระเจิดกระเจิงราวใบไม้ร่วงกราวเพราะลมแรง(หน้า๓๓)

๓.๓) ฉากโรงเตี๊ยม คือสถานที่ที่จักรพรรดิพักระหว่างหาประสบการณ์ในโลกกว้าง ดังต่อไปนี้

โรงเตี๊ยมแห่งนี้อยู่ที่ทางเข้าจังหวัดคองกิ เมื่อก่อนอาจจะเคยมีนักเดินทางผ่านไปผ่านมาแถวนี้ค่อนข้างหนาแน่น แต่เนื่องจากคมนาคมพัฒนาขึ้นทำให้นักเดินทางด้วยเท้าแทบจะไม่มีอีกแล้ว ขณะจักรพรรดิเดินเข้าไปยังลานบ้าน โรงเตี๊ยมแห่งนี้เงียบเชียบราวกับบ้านร้าง จักรพรรดิมองสอดส่องอยู่พักใหญ่จึงเห็นหญิงแก่เจ้าของร้านกำลังนั่งสัปหงกเพราะอากาศอุ่นๆ ในฤดูใบไม้ผลิตรงมุมห้องเก็บเหล้าที่ไม่มีใครอยู่ จักรพรรดิจึงปลุกนางก่อนจะขอน้ำเย็นสักชามกะจะดื่มให้ชุ่มคอก่อนแล้วค่อยสั่งอาหารมารองท้อง จากนั้นค่อยเดินทางต่อ (หน้า๕๓)

๓.๔) ฉากในป่า ฉากนี้เป็นฉากที่จักรพรรดิถูกโจรป่าจับตัวมา

พอตกค่ำพวกเขาก็มาถึงที่พักในป่าซึ่งเป็นถ้ำตรงไหล่เขาได้เจ็อมหาสุงระหว่างหุบเขาลึก เป็นถ้ำธรรมชาติที่ผ่านการปรับแต่งแล้ว แต่บริเวณโดยรอบมีพื้นที่ทำการเกษตรหรือหมู่บ้าน แตกต่างจากโอรบนหลังม้าต่างๆไปในแคว้นแมนจูเรีย นอกจากนี้ แม้จะเห็นผู้หญิงรวมอยู่ด้วยหลายคนแต่ต่างก็สวมชุดต่อสู้เหมือนกัน ไม่มีลักษณะของครอบครัวให้เห็น การดำรงชีวิตอาศัยการปล้นชิงเพียงอย่างเดียว จากหลายๆอย่างที่ไม่น่าจะเป็นกลุ่มโจรธรรมดา(๑๖๓)

๓.๕) ฉากนี้ออกจาง หมู่บ้านแห่งใหม่ที่จักรพรรดิค้นพบและเป็นประเทศนัมโฆซอนในเวลาต่อมา

ฉากนี้ออกจางคือชื่อไรนาใหญ่แห่งหนึ่งซึ่งห่างจากป้อมปืนไปทางตะวันตกเฉียงใต้ประมาณห้าสิบกิโลเมตร เดียวกันก็เป็นชื่อหมู่บ้านที่นั่นด้วย จำนวนคนในหมู่บ้านไม่เกินร้อยครอบครัว แต่ดูจากภาพภายนอกแล้วราวกับป้อมปราการขนาดเล็กกำแพงดินหนาล้อมรอบบ้านที่สร้างชิดๆกัน ทั้งสี่ทิศทางตะวันออก ตะวันตก ใต้ และเหนือ มีประตูทำจากท่อนซุงหนาและแข็งแรง นอกจากนี้ยังมีช่องยิงปืนที่เรียงรายไปตามกำแพงดิน และปืนกลรุ่นเก่าที่ตั้งไว้ตรงประตูทั้งสี่ทิศทำให้รู้สึกเหมือนกำแพงเมืองยิ่งใหญ่(หน้า๑๗๐)

๖. กลวิธีในการแต่ง

ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องตามปฏิทิน และมีการบอกเวลาเป็นยุคและช่วงต่างๆ ในตัวอย่างที่จะกล่าวต่อคือจักรพรรดิได้เผชิญหน้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นครั้งแรก จะเห็นได้ว่าการเทียบปีเกาหลีกับปีคริสตศักราชแบบตะวันตก ดังเหตุการณ์ต่อไปนี้

เรื่องแรกในการเดินทางที่นำมาเล่าสั้นพะงเป็นเรื่องที่จักรพรรดิของเราเผชิญหน้ากับรถไฟ ซึ่งอาจจะถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของอารยธรรมเครื่องจักรตะวันตกยุคนั้น ในคืนหนึ่งของเดือนสอง ปีมิมจาซึ่งก็คือประมาณเดือนมีนาคม ปี ๑๘๑๒ จักรพรรดิกำลังเร่งฝีเท้าไปให้ถึงเมืองฮันบัทเมืองฮันบัทสมัยนั้นถ้าเทียบกับปัจจุบันก็แต่พื้นที่เล็กๆ แต่สำหรับจักรพรรดิผู้ที่ไม่เคยออกไปไหนเกินระยะหลายสิบลี้จากหมู่บ้านหัวหินขาว ฮันบัทก็เป็นเมืองใหญ่ที่น่าตื่นตาตื่นใจ(หน้า๑๘๕)

ผลการวิเคราะห์คุณค่าของนวนิยายแปลเกาหลีเรื่อง จักรพรรดิที่โลกกลม

คุณค่าของนวนิยายนั้นมีหลายด้านด้วยกัน สำหรับนวนิยายแปลเกาหลีเรื่อง จักรพรรดิที่โลกกลม มีคุณค่าอยู่ ๔ ด้าน คือ คุณค่าด้านปรัชญาชีวิต คุณค่าด้านสำเร็จอารมณ์ คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ และคุณค่าด้านวัฒนธรรม

๑.คุณค่าด้านปรัชญาชีวิต

๑.๑) ความกตัญญู คือ ความดีสูงสุดของมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะกตัญญูต่อบิดามารดา หรือผู้มีพระคุณ คนที่มีความกตัญญูในสมัยก่อนนั้นจะได้รับการยกย่องอย่างมาก อีกทั้งยังแสดงถึงความผูกพันในครอบครัว ยกตัวอย่างความกตัญญูระหว่างบิดา มารดา และบุตร จักรพรรดิถือว่าเป็นบุคคลที่มีความกตัญญูสูงส่งมาก เชื่อฟังบิดามารดาไม่ขาดตกบกพร่อง และความห่วงใยของบิดาที่มีต่อบุตร ดังข้อความที่ว่า

“ที่พ่อเป็นห่วงจริงๆ กว่าอะไรทั้งหมดคือความยากลำบากที่เจ้าจะประสบ
ถึงแม้จะพกค่าเดินทางไปไม่น้อย แต่ถ้าเจอคนหลกหลงเข้าก็จะเหลือแต่มือเปล่าใน
ชั่วพริบตา พ่อกลัวว่าเจ้าจะประสบกับความหิวโหย เหน็บหนาว และยากลำบาก
จากพวกไร่ความปราณี” (หน้า ๘๖)

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความกตัญญูระหว่างจักรพรรดิและมาสุกอา เพราะความมีเมตตาของจักรพรรดิที่รู้จักให้ออกาสคนและมีใจโอบอ้อมอารี ใ้ดยกโทษมาสุกอา และรอดพ้นจากความตาย มาสุกอาจึงสำนึกในบุญคุณอย่างมาก ขอตอบแทนด้วยชีวิต ดังข้อความต่อไปนี้

“ขอบคุณครับ ถ้ามีอะไรให้ฉันช่วยได้แม้สักน้อย ฉันจะพยายามเต็มที่ด้วย
ชีวิต” (๑๑๕)

และก่อนที่มาสุกอาจะตาย เขาได้สั่งเสียให้กิมคังคุกทหารคนสนิทอีกคนคอยดูแลจักรพรรดิ และอย่าทอดทิ้งจักรพรรดิในยามยาก ดังเช่น

“และในวันหน้าหากผู้ชายจะลาจากท่านไป ขออย่าทิ้งและจากท่านไปในสถานการณ์ยากลำบาก หากหาผู้สืบทอดที่มีความรู้สูงและชำรองในการมองโลกอย่างถูกต้องอย่างผู้ชายไม่พบ ก็โปรดพาท่านไปยังแผ่นดินที่ปลอดภัยก่อนแล้วค่อยลาจากไป ฉัน ไม่คิดว่าผู้ชายจะเป็นคนไร้หัวใจที่จะหนีหน้าไปโดยไม่ยอมตอบแทนหนี้ชีวิตให้ท่าน แต่ถึงอย่างไรฉันก็ขอฝากฝังท่านไว้กับผู้ชายอีกครั้ง”
(หน้า ๑๕๘)

๑.๒) ด้านปรัชญาสอนใจผู้อ่าน มีการอ้างอิงคำพูดจากนักปรัชญาจีนมาเป็นคำสอนที่ว่าแม้จะรบแพ้แต่ก็ถือว่าเป็นบทเรียน ดังข้อความต่อไปนี้

“นักปรัชญาเมธีกล่าวไว้ว่า ‘ไม่พึงรื้อฟื้นข้อบกพร่องในเรื่องเก่า แต่ให้ถือเอาเป็นกระจกสะท้อนความจริง’ ตามที่ดังไท่จู่เคยกกล่าวไว้ว่า ‘ใช้ค้นร่องทองเหลืองเพื่อส่องดูอารมณ์ นำอดีตมาเป็นกระจกเงาสะท้อนให้เห็นความรุ่งเรืองและความล่มสลายของประวัติศาสตร์ในยุคที่ผ่านมา’ แม้การรบแห่งด่านพิชิตฉู่ปุ่นจะจบลงอย่างน่าเศร้าแต่เมื่อย้อนกลับมาคิดดูแล้ว ไซว่าเหตุการณ์ในโลกจะต้องเป็นไปตามความชอบธรรมเสมอไปไม่ว่าจะในอดีตหรือปัจจุบัน ช่งเซียนกงผู้ใฝ่คุณธรรมแห่งแคว้นช่งต้องฝังกระดูกไว้ริมแม่น้ำหางซู่ หรือหวังตี้ผู้เรียนรู้คุณธรรมต้องพ่ายแพ้แคว้นจู่ที่โหดเหี้ยมเพราะเหตุผลนั้น” (หน้า 85)

ปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับการตี๋มสุรา ว่าเป็นสิ่งอันไม่พึงประสงค์และยังสามารถเปลี่ยนคนดีให้เลวได้ ดังบทกลอนต่อไปนี้

“หนึ่งสุรายาเมาพึงละไว้

ตี๋มเข้าไปไม่ร่อยกร่อยรสา

เปลี่ยนนิสัยคนดีมีปัญญา

ให้โหดร้ายไปบ้าน่าสังวร

ทั้งสมัยก่อนเก่าเข้ายุคนี้ ก็ยังมีมากมายอุทาหรณ์

ของคนตี๋มเหลวจนม้วยมรณ์ เพราะสุราบั่นทอนใจให้อ่อนใจ” (หน้า ๕๔)

จักรพรรดิได้อ้างปรัชญาเมธีมากแล้วเพื่อถกเถียงกับบิดาเรื่องการแต่งงาน เพราะบิดาต้องการให้แต่งงานกับตระกูลที่มีฐานะ โดยคิดว่าหากโลกมากนั้นก็จะไม่ได้อะไรเลย ดังต่อไปนี้

“ศาสดาและปรัชญาเมธีกล่าวว่า ทุกสิ่งทุกอย่างใต้ฟ้าล้วนต้องใช้ศรัทธาเป็นพื้นฐาน ลูกได้ยินมาว่าโดยทั่วไปแล้ว ถ้าโลกต่อชัชชนะเกินไปกลับต้องแพ้พ่าย หากมุ่งหวังเกียรติยศก็ต้องล้มเหลวด้วยเกียรติยศนั้น หากโลกในสมบัติ สุดท้ายต้องกลายเป็นทาสของทรัพย์สมบัติและถูกช่วงชิงอย่างทารุณทั้งชีวิต ดังนั้นหากริทำการใหญ่ จึงควรสร้างศรัทธาก่อน แล้วค่อยทำหน้าที่บริหารงานบุคคลไปเบื้องล่าง รวมทั้งประกาศิตสวรรค์จากเบื้องบน” (หน้า ๕๑)

๒.คุณค่าด้านสำเร็จอารมณ์ คือคุณค่าที่สามารถสะท้อนอารมณ์ผู้อ่าน ให้ซาบซึ้ง และรับรู้ถึงอารมณ์ของเรื่องในนวนิยาย ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอ 2 ด้าน คือ

๒.๑) ความรัก

ผู้ศึกษาพบว่า แนวคิดด้านความรักในทัศนะคติของผู้แต่งแสดงในเห็นแนวคิด ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑.๑) ความรักระหว่างคนในครอบครัว

ความรักและความหวังดีของเป็นบิดาจักรพรรดิที่อยากเห็นจักรพรรดิเจริญรุ่งเรืองในอนาคตจึงอยากให้แต่งงานกับหญิงที่มีฐานะดีและคุณวุฒิที่เหมาะสม ดังนี้

“พ่อแม่ก็ขัดข้องในใจเหมือนกัน แต่การแต่งงานเป็นเรื่องใหญ่จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้ชายชาติศรีสมปรารถนาจำต้องมีพื้นฐานที่มั่นคงสมบูรณ์ แม้ว่า จะมีความรู้สูงส่งและพลังแห่งความกล้าหาญเป็นเลิศแต่ไม่มีแม่ทัพใดโคดเคี้ยวได้ในได้ห้ำ หากเจ้าได้กิวชุกสาวคนเดียวของสกุลฮวังละก็ ตระกูลฮวังที่กระจายอยู่รอบๆ รวมถึงความร่ำรวยของฮวังจินซาก็จะกลายเป็นรากฐานอันมั่นคงและแข็งแกร่งให้แก่เจ้า จะเทียบกับขุนชั้นอื่นที่โคดเคี้ยวและลำเค็ญได้อย่างไร” (หน้า 53)

ความรักของคุณนายฮวังและจักรพรรดิที่มีต่อ ฮวี ราชบุตร แม้ฮวีจะไปอยู่ข้างคอมมิวนิสต์ก็ตามแต่ความรักของบิดามาดาและบุตรก็ไม่ได้จางหายไป ดังต่อไปนี้

คุณนายสวิงน้ำตาไหลพรากๆ มือก็ลูบหลังลูกชาย แม้จะมีศักดิ์ศรีเป็นถึงจักรพรรดินี แต่ยากจะหักห้ามความรักที่มีต่อเลือดเนื้อเชื้อไข ความโกรธแค้นของจักรพรรดิเมื่อครู่เหือดหายไปด้วยความรักลูกที่ประดังขึ้นมาแทน ยืนมองแม่และลูกชายเงียบๆ มีเพียงชินคิจูกุเท่านั้นที่ยังใจแข็งอยู่ (หน้า ๒๕๒)

๒.๑.๒) ความรักระหว่างหญิงชาย

ความรักของจักรพรรดิที่มีต่อคุณหนูขุนคิ้วชู เนื่องจากจักรพรรดิถูกจับคลุมถุงชน จึงไม่สามารถรักกับคุณหนูคิ้วชูได้ ทั้งสองคนไม่ได้คบกันอย่างเปิดเผยเพราะกลัวว่าครอบครัวจะไม่ชอบความรักของจักรพรรดิครั้งนี้จึงกลายเป็นความเศร้า

มีเพียงจักรพรรดิเท่านั้นที่ยังแอบพบขุนคิ้วชูโดยหลบเลี่ยงจากสายตาพ่อแม่ เช่นเคย ทว่าสีหน้าของเธอค่อยๆ ซึมเศร้า บางทีก็มองจักรพรรดิด้วยสายตาโศกเศร้า มีน้ำตาคลอเบ้า เมื่อเป็นเช่นนี้หัวใจจักรพรรดิจึงแตกสลายด้วยความเศร้า โศกและเห็นใจ แม้จะไม่เคยเอ่ยคำ แต่เขาเองก็พอเดาได้ต่างๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นระหว่างบิดาและสวิงจินซา (หน้า ๕๒)

ความรักของจักรพรรดิที่มีต่อคุณนายสวิง แม้รู้ว่านางทำผิดแต่ก็ปกป้องและให้เกียรติในฐานะของราชินี จากคำพูดต่อไปนี้

“เจ้า อุบลชัน หุปปากเดียนี่! พุดจาไร้สาระ ข้าเคยไปหว่านข้าวในช่วงปีมูจิน และปีศิษาสองปีติดต่อกัน แล้วจะสงสัยอะไรกับลูกคนที่สามอีก แลมกรรยาที่แสนบริสุทธิ์โอบอ้อมอารีอย่างนี้ไม่มีทางจะสูญเสียคุณธรรมได้เด็ดขาด วันหน้าหากพุดจาไม่ระวังปากแบบนี้ ข้าจะดึงลิ้นเจ้าออกมาก่อน แล้วสุดท้ายก็จะเอาไปฝังทั้งตัว” (หน้า ๒๐๕)

ความรักของจักรพรรดิที่มีต่อคุณนายฉ้อก ผู้ที่เป็นเหมือนแสงสว่างนำทางชีวิตจักรพรรดิ เป็นเหมือนน้ำที่คอยหล่อประโลมชีวิตที่แห้งแล้งของจักรพรรดิ คุณนายฉ้อกแม้จะเป็นไปแต่ก็ทำหน้าที่กรรยาได้อย่างสมบูรณ์แบบ การที่นางจากไปได้ความเศร้าโศกเสียใจต่อจักรพรรดิอย่างมาก ดังข้อความต่อไปนี้

“ฟาริษาข้า อา...ภรรยาผู้สูงส่งของข้า..ข้าจะทำอย่างไรดี จะทำอย่างไรดี”

พอรู้ว่าคุณนายถือศีลชีวิตไปแล้วจักรพรรดิก็ร้องไห้คร่ำครวญราวกับเป็นบ้า ในพงศาวดารบันทึกเพราะกิจกรรมที่เป็นทางการของจักรพรรดิจึงไม่ค่อยมีโอกาสเอ่อดึงความรักและชีวิตส่วนตัว อยากรู้ดี ความรักของจักรพรรดิที่มีต่อคุณนายถือศีลซึ่งอายุน้อยนั้นไม่เหมือนใครๆ ตั้งแต่ปีศาจที่สมหวังที่เนินเขาถือศกคาจิงในฤดูใบไม้ผลิ จักรพรรดิไม่เคยห่างจากเธอแม้แต่วันเดียว หากไม่มีเธอก็จะไม่ออกไปไหนแม้แต่ระยะร้อยลี้ จากที่เห็นมาข้างต้น ความเฉลียวฉลาดที่น่าทึ่งของคุณนายถือศีลช่วยปลดปล่อยประโลมชีวิตที่แห้งแล้งในต่างแดนของจักรพรรดินอกจากนั้น ด้วยความมั่งคั่งไม่ร่วงโรยกระทั่งถึงวัยสี่สิบปี เธอจึงได้รับความรักและการดูแลเอาใจใส่จากจักรพรรดิ แต่สิ่งที่ทำให้จักรพรรดิเป็นทุกข์มากที่สุดคือความยากลำบากที่เธอได้รับในหลายๆเดือนที่ผ่านมาเพราะติดตามจักรพรรดิมา และในความเป็นจริงสาเหตุที่เธอตายเพราะถูกยิงด้วยปืนซึ่งเล็งไปยังจักรพรรดิ อุตสาห์ฝ่าอันตรายในคงศัตรumanับพันลี้ อีกนิตเดียวเท่านั้นก็จะถึงแผ่นดินของข้า แต่กลับมาด่วนตายไปเสียก่อน (หน้า ๒๘๑)

๒.๒) ความโศกเศร้า

๒.๒.๑) ความโศกเศร้าของจักรพรรดิที่มีต่อมาสุกออา

มาสุกออาที่เป็นทหารคนสนิทและเป็นคู่คิดของจักรพรรดิเสียชีวิตไปในวัยสี่สิบสามปี เพราะโรคร้ายที่ผู้ป่วยเก่าในสิบคนมักเสียชีวิต จักรพรรดิมีจึงความเศร้าโศกเสียใจ

“เมื่อปีกษัตริย์ เสียชีวิตนั้นเศร้าสร้อย เมื่อคนตาย คำพูดนั้นดี มากงนี่แหละ เมื่อวันวานข้าได้ใช้ท่านเป็นกระจกส่งคู่อริข้อเสียของข้าตลอดมา แต่ตอนนี้กระจกได้แตกสลายไปเสียแล้ว แล้วข้าจะมองหาข้อดีข้อเสียของตัวเองได้จากที่ใดอีก” (หน้า ๒๐๑)

ในข้อความข้างต้นที่กล่าวว่ามีวลีที่น่าสนใจคือ ‘ท่านเป็นพระจกส่งคู่อดี
 ข้อเสียของข้าตลอดมา’ หมายความว่า มาสุกอาเป็นทหารที่ดี ที่กล้าทูลข้อดีข้อบก
 พร่อง กล้าเตือนเจ้านาย เตือนเพราะความหวังดี ไม่ใช่ประจบสอพลอ และวลีที่ว่า
 ‘พระจกได้แตกสลายไปเสียแล้ว’ ก็หมายความว่าคนที่คอยตักเตือนได้ตายจากไปแล้ว
 แล้วใครจะเป็นผู้ตักเตือนจักรพรรดิ

๒.๒.๒) ความ โศกเศร้าของจักรพรรดิที่มีต่อชินคิจูก

ชินคิจูกซึ่งเป็นนายทหารคนสนิทอีกคนหนึ่งของจักรพรรดิ ที่คอยช่วยเหลือและรับตำแหน่ง
 สำคัญคือขุนนางมุขซัง(ขุนนางฝ่ายซ้าย) อีกครั้งที่จักรพรรดิต้องสูญเสียทหารคู่อดีอีกคนหนึ่ง ที่เสียชีวิต
 อย่างไรสาเหตุ

“เราเจอกันในวัยเยาว์ ท่องไปเท่าโลกร่วมสามสิบกว่าปี บันนี้ข้าประสบ
 ความสำเร็จยิ่งใหญ่ ในชีวิตร่ำรวยเจริญรุ่งเรืองด้วยกันกับกง แต่กงมาด่วนจากไป
 เช่นนี้ เหนือผืนดินได้ฟ้าอ้างว้างเหลือเพียงข้าอยู่ตามลำพัง อา...แล้วข้าจะพึ่งใครได้
 ข้าจะเห็นใบหน้าอันดงามของกงได้ที่ไหน ข้าจะฟังน้ำเสียงกักติของกงได้ที่ไหน
 ใครเล่าจะแต่งถ้อยคำล้าเลิศแทนกง ใครจะแก้ปริศนาความรู้อันยิ่งใหญ่ให้แก่ข้า...”
 (หน้า ๓๓๒)

และจักรพรรดิได้แต่งกลอนไว้อาลัยให้แก่ ชินคิจูก อีกด้วย

“นามยิ่งใหญ่ของชินกงแขวนไว้เหนือฟากสวรรค์
 ทิ้งรูปพรรณพิสุทธิ์แห่งขุนนางกล้า
 กลอุบายแบ่งสามส่วนโลกา
 เบาลาวชนนภนฟากฟ้าเมฆาลอย” (หน้า ๓๓๓)

๒.๒.๓) ความ โศกเศร้าของคุณนายฮวังและอู๋บัลซัน ในช่วงท้ายของเรื่อง วาระที่จักรพรรดิใกล้
 สิ้นลมหายใจ ได้สร้างความเศร้าโศกให้กับมเหสีและทหารคนสนิทเป็นอย่างมาก

แม้จะไม่ได้เจ็บป่วยนอนชม แต่พระมเหสีก็เห็นได้ในแวบเดียวว่าอาภัพภริยาของจักรพรรดิผิดปกติไป จึงกลัมน้ำตาที่กำลังจะทะลักออกมาและผลุนผลันออกไป อีกครู่หนึ่ง อุบัติชนที่เก็บเกี่ยวอยู่ที่ทุ่งนาในฤดูใบไม้ร่วง ได้รับข่าวด่วนจึงวิ่งกลับมาในลมหายใจเฮือกเดียวด้วยใบหน้าเปื้อนน้ำตา (หน้า ๔๔๑)

๓.คุณค่าด้านประวัติศาสตร์

ผู้วิจัยสนใจศึกษาคุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ๓ ด้าน ได้แก่ ตำแหน่งทางการเมืองของประเทสนัม โชซอน ประวัติศาสตร์การแบ่งแยกเกาหลีเหนือและใต้ที่เสี่นขนานที่๓๘ และ ชนชาติตะวันตกที่เข้ามาในเกาหลีในสมัยนั้น ดังต่อไปนี้

๓.๑)อธิบายถึงตำแหน่งทางการเมืองของประเทสนัม โชซอน บอกชัดเจนถึงแบบแผนการปกครองในสมัยก่อนว่ามีการแบ่งหน้าที่การรับผิดชอบให้กับทหารตำแหน่งต่างๆ การมอบยศให้กับผู้สนับสนุนราชวงศ์ และผู้ลี้ภัยที่เคยทำความดีต่อประเทศชาติ ดังต่อไปนี้

“การแต่งตั้งตำแหน่งต่างๆ แม้จะเป็นเพียงวาจาแต่ก็โอ้อ่างดงามสมบูรณ์แบบวันนั้นจึงถือว่าเป็นจุดสูงสุดสูงสุด มีการมอบตำแหน่งย้อนหลังเป็นเกียรติแก่ผู้ลี้ภัยอาทิเช่น มาสุโกอา ฮวงจินซา จองชอซาที่เป็นบิดาของจักรพรรดิ สกุลซงที่เป็นมารดาของจักรพรรดิซึ่งเป็นผีที่เสียชีวิตไปแล้วทั้งหมด มาสุโกอาได้ตำแหน่งขุนนางที่มีคุณธรรมอันสูงส่ง จองชอซาที่เป็นบิดาของจักรพรรดิได้ตำแหน่งกษัตริย์ชินมู (เทพแห่งศิลปะศาสตร์) มารดาได้เป็นพระราชินีชินดอกฮวังเฮา (เทพธิดาแห่งคุณธรรม) และเปลี่ยนชื่อสุสานราชินิกุล จากนั้นชินคิจุก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นขุนนางมุนซัง (ผู้สูงศักดิ์ฝ่ายนุน) และเสนาบดีฝ่ายขวา คิมควังกุกเป็นขุนนางมูวี่ (ผู้สูงศักดิ์ฝ่ายบู๊) และเสนาบดีฝ่ายซ้าย ทำหน้าที่ปกครองทั้งฝ่ายนุนและบู๊ ส่วนอุบลชันเป็นขุนพล ส่วนอุบลชันเป็นขุนพลพิชิตญี่ปุ่นซึ่งจะรับคำสั่งปฏิบัติการจากชินคิจุกและคิดควังกุกตามสถานการณ์ คุณนายฮวังไก็้เป็นพระมเหสีโดยเป็น อียมของฮวงเฮา ส่วนคุณนายถ็อกเป็นสนมเอกอินชุนกุนจู ถ็อกแควินถูกเรียกว่าไซกูหรือฟอตาเล็ก ซึ่งแยกเป็นเอกเทศจากฮวงจินซา” (หน้า 215)

๓.๒) เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์การแบ่งแยกเกาหลีเหนือและใต้ที่เส้นขนานที่ ๓๘ เหตุการณ์เกิดขึ้นหลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง สหรัฐอเมริกาเข้าควบคุมคาบสมุทรเกาหลีส่วนใต้ และโซเวียตเข้าควบคุมส่วนเหนือโดยใช้เส้นขนานที่ ๓๘ เป็นเส้นแบ่ง

“มันเป็นเส้นที่ตัดผ่านคาบสมุทรเกาหลี จริงๆแล้วเป็นเส้นที่อเมริกากับสหภาพโซเวียตขีดไว้ชั่วคราวเพื่อปลดอาวุธทหารญี่ปุ่นที่พ่ายแพ้ แต่ค่อยๆกลายเป็นพรมแดนระหว่างฝ่ายใต้กับฝ่ายเหนือแล้ว” (หน้า ๒๗๖)

๓.๓) เหตุการณ์ที่ฝ่ายจักรพรรดิเมจิเชิญหน้ากบกองทัพอโซเวียตและญี่ปุ่น โดยที่กองทัพโซเวียตคิดว่าจักรพรรดิเป็นพวกเดียวกับตนจึงไม่ทำร้าย แต่จักรพรรดิกลับคิดว่าเป็นเพราะบารมีของตน และการได้เจอกับอาวุธสมัยใหม่คือ ปืน เป็นครั้งแรก สร้างความตื่นตาตื่นใจอย่างมาก เพราะจักรพรรดิ ดังต่อไปนี้

ขณะที่จักรพรรดิกำลังงงกับรถถังที่ไม่เคยเห็นมาก่อนก็มีเสียงโห่ร้องดังขึ้น จากพวกทหารที่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร คิมควังถูกคบบมือที่ถือปืนอยู่ไปทางขบวนรถถัง ด้วยสีหน้าชาบซึ่ง จากนั้นทหารญี่ปุ่นก็เริ่มวิ่งไปทางสันเขาโดยไม่สนใจว่าใครก่อนใครหลัง เพราะเมื่อสหภาพโซเวียตมาถึงแล้วก็ไม่ต้องวิ่งกระเสือกกระสนหนีตายกัน อย่างน่าเวทนาอีก (หน้า ๒๕๕)

๓.๔) กล่าวถึงชนชาติตะวันตกที่เข้ามาในเกาหลีในสมัยนั้น ในเรื่องกล่าวถึงทหารอเมริกันที่เดินทางเข้ามาในเกาหลีฝั่งใต้ ซึ่งทหารอเมริกันได้นำดนตรีแบบตะวันตกเข้ามา ซึ่งไม่คุ้นหูชาวเกาหลีจึงมีการวิพากษ์วิจารณ์ ดังข้อความต่อไปนี้

“มันไม่ใช่ดนตรีของชาวตะวันตกดั้งเดิม แต่เคยเป็นดนตรีของทาสผิวดำที่พวกเขาจับมาจากแอฟริกา ตอนแรกพวกผิวดำเป็นผู้ร้อง แต่พวกผิวขาวค่อยๆครอบครองจากเจ้าของเดิม ในที่สุดก็แพร่หลายมาจนถึงที่นี่พระเจ้าข้า” (หน้า ๔๑๒)

๔.คุณค่าด้านวัฒนธรรม

ในนวนิยายเรื่องจักรพรรดิที่โลกสิ้นนั้นไม่ได้มีการกล่าวถึงคุณค่าด้านวัฒนธรรมประเพณีมากนัก เพราะเป็นเรื่องที่คัดลอกมาจากพงศาวดาร ดังนั้นข้อมูลจึงไม่ชัดเจน อีกทั้งเนื้อเรื่องยังมุ่งเน้นไปที่ตัวจักรพรรดิ ที่เป็นชาวบ้านธรรมดา จึงไม่ได้มีการกล่าวถึงวัฒนธรรมรอบข้างมาก แต่ผู้วิจัยก็พอคุณค่าด้านวัฒนธรรมที่น่าสนใจ คือคุณค่าด้านสถาบันครอบครัว เนื่องจากประเทศเกาหลีได้อิทธิพลจากลัทธิขงจื้อ จึงทำให้วัฒนธรรมการปฏิบัติหลักคือการให้ความสำคัญกับครอบครัวและความอาวุโสดังต่อไปนี้

๔.๑) สถาบันครอบครัว เพราะสถาบันครอบครัวเป็นพื้นฐานของสังคม เด็กจะเติบโตเป็นคนดีหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับการศึกษาของบิดามารดา ในนวนิยายเล่มนี้ก็ได้กล่าวถึงความรักของคนในครอบครัว อีกทั้งความหวังดีของผู้เป็นบิดาที่อยากเห็นบุตรเจริญรุ่งเรืองในอนาคตจึงอยากให้แต่งงานกับหญิงที่มีฐานะและคุณวุฒิที่เหมาะสม ดังนี้

“พ่อเองก็ซัดซ่องในใจเหมือนกัน แต่การแต่งงานเป็นเรื่องใหญ่จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้ชายชาติตรีสมปรารถนาจำต้องมีพื้นฐานที่มั่นคงสมบูรณ์ แม้ว่า จะมีความรู้สูงส่งและพลังแห่งความกล้าหาญเป็นเลิศแต่ไม่มีแม่ทัพใดใดคนเดียวได้ ในได้ห้ำ หากเจ้าได้ควงลูกสาวคนเดียวของสกุลฮวังละก็ ตระกูลฮวังที่กระจายอยู่รอบๆ รวมถึงความร่ำรวยของฮวังจินซาก็จะกลายเป็นรากฐานอันมั่นคงและ แข็งแกร่งให้แก่เจ้า จะเทียบกับขุนชั้นอื่นที่ใดเดี่ยวและลำเค็ญได้อย่างไร” (หน้า 53)

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. **วรรณกรรมวิจารณ์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- กระแสร มาลาภรณ์. **วรรณคดีไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2530.
- โคเรียน โอเวอร์ซี อินฟอร์ เมชั่น เซอร์วิซ. **ความรู้เรื่องเมืองเกาหลี่**. กรุงเทพฯ : Praepittha International, 2533.
- ชูพินิจ เกษมณี. **สารานุกรมเกี่ยวกับเกาหลี่**. กรุงเทพฯ : บริษัท แดของ แพ้คกิ้ง แอนด์ พรินติ้ง , 2546.
- ชนัช มหาสินทรัพย์. **วรรณกรรมไทย**. ลำปาง: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยโยนก, ม.ป.ป.
- ธวัช ปุณโณทก. **แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- พิระพงศ์ สุขแก้ว. **เกาหลี่เรื่องเล่าผ่านกาลเวลา**. กรุงเทพฯ : ปราชญ์สยาม, 2549.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุลม. **วรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- ไพบุลย์ ปิตะเสน. **ประวัติศาสตร์เกาหลี่ จากยุคเผ่าพันธุ์ถึงราชวงศ์สุดท้าย**. ม.ป.ท. : แสงเทียนการพิมพ์, 2545.
- ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.
- ลินจง จันทร์วราทิพย์. **วรรณกรรมวิจารณ์**. ม.ป.ท. : ม.ป.ท., 2545
- สนิท ตั้งทวี. **วรรณคดีและวรรณกรรมไทยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.
- หทัยวรรณ ไชยะกุล. **วรรณกรรมศึกษา**. เชียงใหม่: มิ่งเมือง, 2549.
- อิงอร สุพันธุ์วณิช. **วรรณกรรมวิจารณ์ร้อยกรองปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : ธนาเพรส, 2554.

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าวรรณกรรมแปลเกาหลีเรื่อง “จักรพรรดิที่โลกสี่ม” โคร่งเรื่องคือ เด็กชายคนหนึ่ง
เชื่อว่าได้รับประกาศิตสวรรค์ให้เป็นกษัตริย์ และมีความเพียรพยายามที่จะเป็นให้ได้ แก่นเรื่องคือ ความ
พากเพียร อดทนต่ออุปสรรคต่างๆอย่างไม่ย่อท้อ และมีรูปภาพ ตัวละครแบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ น้อยลักษณะนิสัย
และมากลักษณะนิสัย ฉาก คือ สถานที่ที่ตัวละครเดินทางไปทำกิจกรรมต่างๆ ผู้วิจัยเลือกมาวิเคราะห์ ๔ ฉาก
ด้วยกัน คือ ฉากริมบ่อน้ำ ฉากสงคราม ฉากโรงเตี๊ยม และฉากถือคางจ้ง การดำเนินเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องตาม
ปฏิทินมีการบอกเวลาอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ผลการศึกษาคคุณค่าที่ได้รับ แบ่งเป็น ๕ ประการ ได้แก่ คุณค่าด้าน
ปรัชญาชีวิต ความกตัญญู ปรัชญาสอนใจ คุณค่าด้านสำเร็จอารมณ์ ความรักและความเศร้า คุณค่าด้าน
ประวัติศาสตร์ เหตุการณ์สำคัญในช่วงปลายโชซอน และคุณค่าด้านวัฒนธรรม ด้านครอบครัวที่ต้องมีความ
กตัญญู